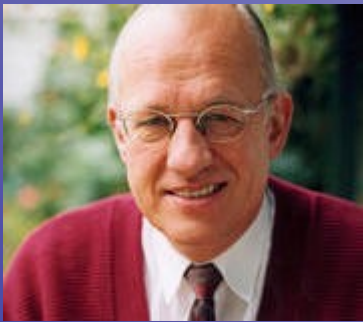

Ouvweneel over eeuwigheid

uit: *Jeugd in een stervende eeuw* (pag 199)

Toen kwam de Universiteit. En de allereerste hoogleraar die ik beluisterde, gaf ons een goede raad. Hij leerde ons te beginnen met alles wat ons verteld zou worden niet te geloven dan nadat wijzelf de beweringen getoetst hadden. Hij leerde ons kritisch te zijn. En ik luisterde kritisch totdat ik inderdaad ontdekte dat de feiten die ons meegedeeld werden...

uit: *Jeugd in een stervende eeuw* (pag 199)

... eenzijdig en selektief waren; dat er een alternatief model was (...) en dat het enorme consequenties voor mijn praktische, alledaagse leven had aan welke van de twee beschikbare modellen ik de voorkeur gaf. Toen werd ik verontwaardigd over dat "establishment"; want ik ging zien hoe afschuwelijk het was dat slechts één model onderwezen werd... "

Bode

magazine
voor
bijbelstudie

Koning

In het vorige artikel hebben we een groot aantal Schriftplaatsen geciteerd die duidelijk maken dat de hellestraf voor de ongelovigen 'eeuwig' is.

Maar we hebben ook al gememoreerd dat de alverzoeningsleer beweert dat dit woord 'eeuwig' op een beperkte tijdsduur doelt. We zullen nu dit argument nader onder de loep moeten nemen. Dit zal helaas leiden tot een nogal technische uiteenzetting, wat wij echter gezien het enorme belang van het onderwerp niet uit de weg moeten gaan.

'Eeuwig' is in het Grieks *aioonios*, een bijvoeglijk naamwoord dat is afgeleid van *aioon*, dat zowel 'eeuw' als 'eeuwigheid' kan betekenen (soms ook 'wereld').

Het is volkomen juist dat *aioon* soms duidt op een beperkte tijdsperiode, waarbij het overigens niet zozeer gaat om de lengte als wel om de geestelijke kenmerken van die tijdsperiode. Denken we aan uitdrukkingen als de 'tegenwoordige eeuw' [\[1\]](#), de 'toekomstige (Messiaanse) eeuw' [\[2\]](#), en 'eeuw' in meer algemene zin van 'bedeling' [\[3\]](#). Ook kan het woord doelen op een 'lange tijd' in het verleden, en wel in de uitdrukking 'van oudsher' [\[4\]](#).

Maar even duidelijk is dat het woord zeer dikwijls doelt op de (eindeloze) 'eewigheid', **zowel het beginloze verleden** [\[5\]](#) alsook de eindeloze toekomst.

[\[5\]](#) 1Kor.2:7: 'vóór alle eeuwen', **lett. 'vóór de eeuwen' = 'van eewigheid af';**

... de Zoon die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld (**lett. de aionen**) **geschapen** heeft.

Hebr.1:2

de eeuw [ɪgɛnɪa]'. .

Letten we op de volgende uitdrukkingen:

* *eis ton aioona*, 'tot in eeuwigheid',
lett. 'tot de eeuw (igheid)' [\[6\]](#); soms is de uitdrukking afgesleten tot 'nooit', zonder letterlijk naar de 'eeuwigheid' te verwijzen (bijv. Joh.13:8); maar ook dan wordt nooit aan een einde in de tijd gedacht;

“Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen **in eeuwigheid!**”

* *eis tous aioonas*, 'tot in eeuwigheid',
lett. 'tot de eeuw(ighed)en' [\[7\]](#);

* *eis tous aioonas toon aioonoon*, 'tot in alle eeuwigheid', **lett.** 'tot de eeuw(ighed) en van de eeuw(ighed) en' [\[8\]](#);

[\[8\]](#) Rom.16:27; Gal.1:5; Fil.4:20; 1Tim.1:17; 2Tim. 4:18; Hebr.13:21; 1Petr.4:11; 5:11; Openb. 1:6,18; 4:9v.; 5:13; 7:12; 10:6; **11:15**; 14:11; 15:7; 19:3; 20:10; 22:5.

“Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen **tot in alle eeuwicheden.**”

lett. tot de eeuwen der eeuwen

Uit deze opsomming blijkt duidelijk dat, als we even afzien van de teksten die over het eeuwig oordeel spreken, **niemand eraan kan twijfelen dat *aioon* in de geciteerde plaatsen ' (eindeloze) eeuwigheid' betekent.**

In *geen enkele* Schriftplaats waar we constructies met *eis*, 'tot', vinden, **zijn aanwijzingen te vinden dat het om een beperkte tijdsperiode zou (kunnen) gaan.**

Dit is zo mogelijk nóg duidelijker het geval in de overtreffende trap: 'tot de eeuwichheden van de eeuwichheden', **waarin we maar liefst tweemaal het meervoud 'eeuwichheden' vinden.** Welnu, dan kan er geen enkele twijfel over bestaan dat in Openb.14:11 en 20:10 over een eeuwige, d.i. nimmer eindigende hellestraf voor het beest en de valse profeet en hun aanbidders gesproken wordt. Op z'n minst déze (zeer grote) categorie mensen zal dus een eindeloze hellestraf ondergaan. Daarmee is het absolute universalisme in feite al weerlegd.

Kijken we nu naar het bijvoeglijk naamwoord *aioonios*, 'eeuwig'. Hier is de balans nog veel verder doorgeslagen van 'eeuw' naar 'eeuwigheid'.

Slechts in drie plaatsen hangt *aioonios* samen met **de betekenis aioon, 'eeuw' (= beperkte tijdsperiode)**.

Slechts in drie plaatsen hangt *aioonios* samen met de betekenis *aioon*, 'eeuw' (= beperkte tijdsperiode). Dat zijn **Rom.16:25**; 2Tim.1:9 en Tit.1:2, waar we steeds de uitdrukking '[de] tijden van de eeuwen' vinden.

... naar de openbaring van het geheimenis,
eeuwenlang "aionische tijden"
26 maar thans St.Vert. tijden der eeuwen
profetische schriften volgens bevel van
de **eeuwige God** ... "aionische God"
= God der eeuwen

Slechts in drie plaatsen hangt *aioonios* samen met de betekenis *aioon*, 'eeuw' (= beperkte tijdsperiode). Dat zijn Rom.16:25; **2Tim.1:9** en Tit.1:2, waar we steeds de uitdrukking '[de] tijden van de eeuwen' vinden.

... die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is **voor eeuwige tijden...**

"voor aionische tijden"

St.Vert. voor de tijden der eeuwen

Slechts in drie plaatsen hangt *aioonios* samen met de betekenis *aioon*, 'eeuw' (= beperkte tijdsperiode). Dat zijn Rom.16:25; 2Tim.1:9 en **Tit.1:2**, waar we steeds de uitdrukking '[de] tijden van de eeuwen' vinden.

... in de hoop des eeuwigen levens, dat God, die niet liegt, **voor eeuwige tijden** beloofd heeft...

"voor aionische tijden"

St.Vert. voor de tijden der eeuwen

De voetnoot in de Telosvert. bij de eerste tekst zegt: 'Lett. **"eeuwige tijden"**; maar het woord voor **"eeuwig"** duidt hier op **"eeuw"**, niet **"eeuwigheid"**. Hier zijn niet alle uitleggers het trouwens mee eens; sommigen willen ook hier aan de betekenis 'eeuwigheid' denken.

Maar in ieder geval is er in *alle* overige (tientallen) plaatsen **geen enkele innerlijke aanwijzing dat het woord in deze beperkte betekenis zou moeten worden opgevat**. Integendeel: het woord dient er in het Nieuwe Testament juist toe om het onvergankelijke, onverderfelijke, boven de tijd verhevene aan te duiden dat ons door het werk van Christus ontsloten is.

Denken we alleen al aan de uitdrukking het eeuwige leven. Dat kan oudtestamentisch eventueel nog met het messiaanse rijk op aarde verbonden worden (Dan.12:2) en wordt in die zin door velen als **beperkt in de tijd** opgevat.

Zelfs in dat geval echter hebben we **geen enkele aanwijzing in de Schrift dat een gelovige ná de 'toekomende eeuw' dat leven weer zou kunnen verliezen,** integendeel; in feite bezitten zij het eeuwige leven dus wel degelijk tot in alle eeuwigheid.

Maar waar de Here Jezus de uitdrukking met name in het Johannes-evangelie verbindt met de hemelse dingen, is in ieder geval elke beperking in de tijd volstrekt onmogelijk. Wie dit leven heeft, gaat niet verloren 'in eeuwigheid' (Joh.10:28; 11:25v.).

De gelovige die weet voor de hemel bestemd te zijn, bezit dan ook een **'eeuwige behoudenis'** (Hebr.5:9), een **'eeuwige verlossing'** (9:12) en een **'eeuwige erfenis'** (9:15), verwacht een **'eeuwig huis'** (2Kor.5:1; vgl. 1Kor.15:53), **'eeuwige heerlijkheid'** (2Tim.2:10; vgl. 1Petr.5:10: de heerlijkheid van God Zelf!) en rijkelijke ingang in het **'eeuwige koninkrijk'** (2Petr.1:11; vgl. Luk. 1:33).

De gelovige is dan ook in betrekking gebracht tot de '**eeuwige God**' (Rom.16:26), de '**eeuwige Geest**' (Hebr.9:14) en Hem die is '**tot in eeuwigheid**' (Hebr.13:8); tot Hem die '**eeuwige kracht**' bezit (1Tim. 6:16). Wie zou in ook maar een van deze gevallen aan een beperking in de tijd durven denken?

Lett. tot in de eeuwen

Nergens wordt deze typisch
nieuwtestamentische betekenis van
aonios duidelijker tot uitdrukking
gebracht dan in **2Kor.4:18**, waar het
'eeuwige' in klaar contrast wordt
gesteld tot het 'tijdelijke'.

2Korinthe 4:18

... daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is **tijdelijk**, maar het onzichtbare is eeuwig.

Gr. proskairos, 4x in het NT

... hij heeft geen wortel in zich, doch is iemand van **het oenblik**; wanneer echter v... maar hij heeft liever met het volk Gods v kwaad verdragen, dan **tijdelijk** van de zonde te genieten...

M Hebr.11:25

Duidelijk is ook **Filem.:15**, waar *aioonion* 'voor altijd' betekent; het is trouwens de enige plaats waar het woord zonder zelfstandig naamwoord voorkomt.

Want hij is misschien wel daarom een **tijdlang** weg geweest, opdat gij hem voorgoed zoudt terughebben,

Lett. voor een uur

Duidelijk is ook **Filem.:15**, waar *aioonion* 'voor altijd' betekent; het is trouwens de enige plaats waar het woord zonder zelfstandig naamwoord voorkomt.

Want hij is misschien wel daarom een tijdlang weg geweest, opdat gij hem **voorgoed** zoudt terughebben,

Lett. aionisch

Ook hier moeten we concluderen dat niemand het recht heeft om in de plaatsen die over de eeuwige hellestraf spreken, aan het woord *aioonios* ineens de idee van een beperkte tijdsduur te verbinden.

Kijken we bijv. naar **Matth.25:46**; daar is de 'eeuwige straf' parallel met het 'eeuwige leven'; als dit laatste eindeloos is, dan ook het eerste.

En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwige leven.

... hij zal vele malen meer ontvangen in deze tijd en **in de toekomstige eeuw het eeuwige leven.**

Lucas 18:30

Jud.:6 lezen we van engelen die tot het oordeel van de grote dag met 'eeuwige boeien' bewaard worden. Hier betekent 'eeuwig' niet: 'durend tot aan die grote dag', maar het geeft aan dat óp die grote dag het definitieve oordeel over deze engelen wordt uitgesproken en dat zij ook ná die grote dag in de duisternis van het eeuwige vuur zullen verblijven.

Normale, gezonde, onbevooroordeelde uitleg van Gods Woord kan onder de 'eeuwige straf', het '**eeuwige vuur**' en het 'eeuwig verderf' niets anders verstaan dan een hellestraf die altijd voortduurt, 'tot in alle eeuwigheid' (Openb.14:11; 20:10).

... zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid (...) daar liggen als voorbeeld, onder een straf van **eeuwig vuur**.

Judas:7 Uw zusters, Sodom en haar dochters, zullen terugkeren tot haar vorige staat...

Ezech.16:55

Als 'toegift' bij dit gedeelte wijzen we nog op Klaagl.3:31, dat in dit verband wel eens aangehaald wordt: 'niet voor eeuwig verstoot de HEERE'. Welnu, redeneert men, als 'eeuwig' dan inderdaad eindeloos moet betekenen, dan hebben we hier toch een duidelijk getuigenis dat de Here niet 'voor eeuwig' zal verstoten. Dat is waar, maar over wie gaat het hier? Over *elk denkbaar mens die ooit geleefd zal hebben?*

Nee, de wenende profeet vertolkt hier de gevoelens van het getrouwe overblijfsel van Israël, een overblijfsel 'naar de verkiezing van de genade' (vgl. Rom.11:5), dat weet van Gods oordelen,

31. Want niet voor eeuwig verstoot de HERE.

32. **Want als Hij bedroefd heeft, ontfermt Hij Zich naar de grootheid van zijn**

gunstgenoten, en looft zijn heilige naam;
33. **want een ogenblik duurt zijn toorn, een leven lang zijn welbehagen;** des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich.

Psalm 30